104| Ὁ χρόνος παρέρχεται ἀνεπιστρεπτεί.

ΦΑΡΑΧ - ΤΟΜΟΣ Α΄ · https://docs.theosis.work/db/farax/farax_a/104-ὁ-χρόνος-παρέρχεται-ἀνεπιστρεπτ/

Ἐπὶ τοσοῦτον δὲ χρόνον ὠφείλατε νὰ συντονίσητε τὰς ἐνεργείας σας, ὅπως κατορθώσητε νὰ ἐπανέλθητε εἰς τὸν δρόμον, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἀπεμακρύνθητε καὶ ἐπαναρχίζοντες τὸ διακοπὲν ἔργον Μου νὰ προθυμοποιηθῆτε νὰ φθάσητε ἐνωρίτερον εἰς τὸ τέρμα τοῦ προορισμοῦ σας, ὅστις εἶναι συνυφασμένος μετ’ αὐτοῦ.

Ἀναγνώσατε τὰς προηγουμένας ἀνακοινώσεις Μου καὶ θὰ ἴδητε, ὅτι ὁ καιρὸς ἐπείγει. Ἤδη εἰσήλθατε εἰς τὸ νέον ἔτος χωρὶς νὰ κάμητε ἔστω καὶ ἓν βῆμα κατὰ τὰς διαρρευσάσας μέχρι σήμερον ἡμέρας αὐτοῦ. Πῶς θέλετε ν’ ἀνέλθητε ὑποβασταζόμενοι παρ’ Ἐμοῦ, ἐφ’ ὅσον ὑμεῖς δι’ ὅλων ὑμῶν τῶν δυνάμεων τείνετε ν’ ἀπομακρυνθήτε παρ’ Ἐμού;

Ἕκαστος φροντίζει διὰ τὸ ὑλικὸν μέρος τῆς ζωῆς του, χωρὶς ἔστω καὶ ὀλίγας στιγμὰς ἐκ τοῦ χρόνου τῆς ἀναπαύσεώς του νὰ ἀφιερώνῃ καὶ πρὸς τὸ ἔργον ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον θὰ τὸν καθίστα εὐτυχέστερον. Τὸ δὲ ἔργον τοῦτο, ὡς πολλάκις σᾶς ἀνέφερα, μεταξὺ τῶν πρώτων κανόνων συμπεριλαμβάνει ὡς ἀπαραίτητον καὶ θεμελιώδη βάσιν τὴν ἐσωτερικήν ὑμῶν ἀναδημιουργίαν καὶ τελειοποίησιν: Ἡ ἐσωτερική ὑμῶν αὕτη ἀναδημιουργία καὶ τελειοποίησις προαπαιτεῖ καὶ καθήκοντα πρὸς ἕνα ἕκαστον ὑμῶν κεχωρισμένως καὶ εἰς ὅλους ὑμᾶς συνηνωμένους.

Ὁ χρόνος ὑμῶν ἀσκόπως διαφεύγει καὶ εὑρίσκει ὑμᾶς καὶ καθ’ ἑκάστην ἔτι μᾶλλον ἀπομεμακρυσμένους Ἐμοῦ.

Θὰ μοῦ εἴπητε, ὅτι πολλάκις σκέπτεσθε καὶ δι’ Ἐμέ, ἀλλὰ ἡ πρὸς Ἐμὲ φερομένη σκέψις ὑμῶν εἶναι τοσοῦτον ἐξησθενημένη, ὥστε δὲν δύναται νὰ ἔχῃ τὰ ἀποτελέσματα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα στενωτέρα σύσφιξις τῶν μεταξὺ Ἐμοῦ καὶ ὑμῶν δεσμῶν ἠδύνατο νὰ σᾶς παρέξῃ.

Μὴ νομίσητε δέ, ὅτι ἀμέσως καὶ ἐν βραχυτάτῳ χρονικῷ διαστήματι θὰ ἠδύνασθε νὰ ἔχητε τὰ ποθητὰ ἐκεῖνα ἀποτελέσματα, δι’ ὧν κατὰ βούλησιν θὰ ἠδύνασθε ν’ ἀναχθῆτε μέχρις Ἐμοῦ ἐν πλήρει ἐπιγνώσει τούτου καὶ νὰ λάβητε παρ’ Ἐμοῦ τὸ δῶρον τῆς ἀναγνωρίσεως. Διὰ νὰ κατορθώσητε τοῦτο, πρέπει νὰ κοπιάσητε καὶ ἐργασθῆτε. **Ὅσον ὁ δρόμος εἶναι μακρύς, κατὰ τοσοῦτον καὶ τὸ διάστημα μεγαλύτερον καὶ ὅσον τὸ τέρμα ὑψηλότερον, κατὰ τοσοῦτον καὶ οἱ κόποι μεγαλύτεροι.**

Ὑμεῖς ὅμως κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο τί ἐπράξατε τόσον διὰ τὴν βελτίωσιν, ὅσον καὶ διὰ τὴν προαγωγὴν ὑμῶν;

Ὁ εἷς σκέπτεται, πῶς νὰ προαχθῇ, ὁ δὲ ἕτερος πῶς νὰ ζήσῃ ἐπαρκέστερον, ὁ ἄλλος πῶς νὰ εὐζωήσῃ. **Ἀλλ' ὅλα αὐτὰ εἶναι σκέψεις ἀνθρώπων περιβεβλημένων διὰ παχυτάτου στρώματος ὕλης, τὴν ὁποίαν εἰς μάτην θὰ ἠδύνατο νὰ διαπεράσουν αἱ Πνευματικαί Ἀκτῖνες, ὅσον ἰσχυραὶ καὶ ἂν ἦσαν.**

Ὅταν τις σκέπτεται ἀνθρωπίνως, δὲν δύναται νὰ παραγάγῃ ἔργα ἐξερχόμενα τοῦ κύκλου τῆς στενῆς καὶ περιωρισμένης ἀνθρωπίνης ἀντιλήψεως, Ἐκεῖνος, ὅστις θέλει ν' ἀνέλθῃ ὑψηλότερον τοῦ ταπεινοῦ τούτου κύκλου, ὀφείλει νὰ ἐργασθῇ δι' αὐτό. **Καὶ ἡ ἐργασία του πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον προαπαιτῇ καθήκοντα πρὸς ἑαυτὸν καὶ πρὸς ἐκείνους, μεθ' ὧν θὰ συνδεθῇ καὶ δυνάμει τῶν ὁποίων θὰ βοηθηθῇ ν' ἀνέλθῃ.** Ποῖα καθήκοντα μέχρι σήμερον ἐπιτελέσατε πρὸς ἑαυτοὺς καὶ πρὸς ἐκείνους, οἵτινες θὰ σᾶς ἐβοήθουν; Οὐδέν.

Ἀπ' ἐναντίας μάλιστα ἡ ἄποψις τῆς ὑλικῆς ζωῆς σᾶς ἔχει ἀπορροφήσει τόσον, ὥστε ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ν' ἀπομακρύνεσθε Ἐμοῦ. Αἱ προσπάθειαι ὑμῶν, ἐφ' ὅσον κατέχεσθε ὑπὸ τῶν βιωτικῶν σκέψεων καὶ ὑπὸ τῶν ὑλικῶν ἐπιθυμιῶν καὶ συμφερόντων, δὲν δύνανται νὰ σᾶς καταστήσωσιν ἱκανοὺς ν' ἀνέλθητε εἰς τὸ ὕψος, ἀπὸ τοῦ ὁποίου θὰ ἠδύνασθε ν' ἀντιμετωπίσητε τὸν τόπον τῆς διαμονῆς Μου. Σκέπτεσθε μόνον καὶ ἔχετε τὴν ἐπιθυμίαν, πῶς νὰ φθάσητε. **Ἀλλὰ ἀπὸ τὴν σκέψιν σας ἕως τὴν ἐκτέλεσιν καὶ πραγματοποίησιν πράγματός τινος, ὑπάρχει μεγίστη ἀπόστασις.**

Ὅταν μόνον σᾶς παρουσιασθῇ ἓν ἀσήμαντον διὰ τὴν τελειότητα γεγονός, σημαντικώτατον ὅμως διὰ τὴν ἀτέλειαν ὑμῶν, τότε ἡ σκέψις ὑμῶν ἀποσπᾶται ἐπὶ στιγμὴν ἐκ τοῦ ὑλικοῦ κόσμου καὶ φέρεται πρὸς Ἐμέ. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν λέγεται προαγωγή, οὔτε προϋποθέτει, ὅτι καὶ ἐκάματε ἔστω καὶ ἓν βῆμα πρὸς τὰ ἐμπρός.

Ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον θὰ ἠδύνατο να σᾶς προαγάγῃ, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον θὰ ἠδύνατο ταχύτερον νὰ συσφίξῃ τὰς μεταξὺ ὑμῶν σχέσεις καὶ νὰ σᾶς φέρῃ ταχύτερον πρὸς Ἐμὲ καὶ τὸ τέρμα τοῦ προορισμοῦ ὑμῶν, **θὰ εἶναι ἡ προσπάθεια τῆς ὅσον ἔνεστι ἀπαλλαγῆς τῶν ὑλικῶν σκέψεων καὶ ἀπαιτήσεων καὶ ἡ συχνοτέρα καὶ βαθυτέρα προσήλωσις ὑμῶν ἐν τῇ ἐξυπηρετήσει τοῦ ἔργου, τὸ ὁποῖον θὰ σᾶς καθίστα ἱκανοὺς νὰ γνωρίσητε τὸν Πνευματικὸν Κόσμον ἐν ὅλῃ αὐτοῦ τῇ ἐκτάσει καὶ μεγαλοπρεπείᾳ. Τοῦτο ὅμως δὲν ἐπιτυγχάνεται μὲ ὀνειροπολήσεις, μηδεμίαν ἐνεχούσας πρακτικήν ἐφαρμογήν.**

Ὁ χρόνος παρέρχεται ἀνεπιστρεπτεί. Μὴν ἐξακολουθήσητε ν' ἀφήνετε αὐτὸν ματαίως καὶ ἀσκόπως νὰ παρέρχητε.

Ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον σᾶς ἔφερε σήμερον πρὸς Ἐμέ, δὲν εἶναι ὁ πόθος τῆς συνεχίσεως τοῦ διακοπέντος ἔργου Μου, ἀλλὰ ἡ λύσις τῆς περιεργείας ὑμῶν διὰ φαινόμενόν τι, τὸ ὁποῖον διὰ τοὺς κάπως ἐξελιχθέντας δὲν ἔχει οὐδεμίαν σημασίαν. Ἡ παρατήρησις τοιούτου τινος φαινομένου θὰ ἠδύνατο νὰ σᾶς ἀπασχολήσῃ ὥρας ὁλοκλήρους καὶ μία ἄλλη πνευματικὴ τροφή, ἥτις θὰ ἠδύνατο νὰ σᾶς ὠφελήσῃ περισσότερον, νὰ σᾶς διανοίξῃ ἔτι μᾶλλον τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν, νὰ ἀποκαθάρῃ δὲ τὴν ψυχὴν ὑμῶν, δὲν θὰ σᾶς ἀπησχόλη τόσον.

Ὁ Θεὸς ὁ ὑπάρχων καὶ Ζῶν καὶ διαφωτίζων, οὗτος δι' Ἐμοῦ διανοίγει πρὸ ὑμῶν εὐρυτάτην λεωφόρον. Ἐὰν ἠθέλατε, ἐὰν ἀνεγνωρίζατε τὸν σκοπὸν τῆς πρὸς ὑμᾶς Διαφωτίσεώς Μου, δὲν θὰ ἀνεπαύεσθε οὐδὲ στιγμήν. Ἀλλ' οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν κατενόησε τοῦτο. Οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ἀντελήφθη τὸ Μέγα Ἔργον καὶ τὴν Ἀποστολήν, ἣν ἕκαστος ἐξ ὑμῶν θὰ ὑπεῖχε διὰ τὸ Μέγα τοῦτο καὶ Κοσμοσωτήριον Ἔργον.

Ἐγὼ μεθ' ὑμῶν πάντοτέ Εἰμι καὶ ἀναμένω. Ὑμεῖς ὅμως οὐδεὶς μετ' Ἐμοῦ, ὡς ἔδει νὰ ὑπῆρχε.

Τί ἐρωτᾶτε; Τί ἀκούετε; Τί ἀπαντᾶτε; Τί ἀναμένετε; Τί προσδοκᾶτε;

Οὐδεὶς ἦλθε πρός Με, ἂν μὴ πρότερον δὲν ἀπεκαθάρθη. Καὶ οὐδεὶς ἀπεκαθάρθη, ἂν μὴ πρότερον δὲν ἠργάσθη διὰ τοῦτο.

Ἡ δι' Ἐμοῦ προσγενομένη Χάρις πρός τινα, προϋποθέτει ἐργασίαν καὶ κόπους ἐν τε τῇ προγενεστέρᾳ καὶ τῇ παρούσῃ αὐτοῦ ζωῇ. Διὰ νὰ φθάσῃ δέ τις πρὸς Ἐμὲ καὶ Μὲ γνωρίσῃ κατὰ βάθος καὶ ἔκτασιν καὶ ἡ ἀντίληψις αὐτοῦ νὰ καταστῇ ὄργανον τῆς Ἐμῆς Ἀντιλήψεως, ἵνα ἡ Ἐμή Γνῶσις καταστῇ ἀναφαίρετον κτῆμα αὐτοῦ, **ἀνάγκη νὰ καταστήσῃ αὐτὸν Τέλειον διὰ μακροχρονίου πείρας καὶ ἐργασίας ἔν τε τῷ παρωχημένῳ χρόνῳ, τῷ παρόντι καὶ μέλλοντι.**

Ἄνευ τούτων οὐδὲν γενήσεται.

Ὁ χρόνος ἐπείγει καὶ παρέρχεται ἀνεπιστρεπτεί. Ἐπωφεληθεῖτε αὐτοῦ, ἵνα μὴ μετανοήσητε. Ἐπωφεληθεῖτε αὐτοῦ ἵνα τὸ ταχύτερον φθάσητε εἰς τὸ τέρμα τοῦ προορισμοῦ ὑμῶν, ἐπωφεληθεῖτε αὐτοῦ, ἵνα καθέξητε τὸ ταχύτερον τὴν θέσιν, ἥτις σᾶς ἀναμένει καὶ ἥτις δι' ὑμᾶς προορίζεται.

Δὲν δύναμαι νὰ σᾶς εἴπω περισσότερα ἐπὶ τοῦ παρόντος, οὔτε ταῦτα θὰ ἠδύναντο νὰ σᾶς ὠφελήσουν, ἐφ' ὅσον παραμένετε εἰς τὴν κατάστασιν αὐτήν.

Τά φαινόμενα, τά ὁποῖα παρετηρήθησαν δὲν ἔχουν καμμίαν σχέσιν μὲ τὸ Ἔργον Μου, ἂν καὶ ἐξ Ἐμοῦ παρ' ἄλλων κατωτέρων δυνάμεων προέρχονται, ἵνα σᾶς δώσουν τὴν ὤθησιν καὶ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς περιεργείας πρὸς ἐργασίαν.

Εἶναι ὑλικαὶ ἐκδηλώσεις προσαρμοζόμεναι εἰς τὴν ταχεῖαν ὑλικήν ὑμῶν φύσιν, διὰ τὴν ὁποίαν τόσον ἐνδιαφέρεσθε. Δι’ Ἐμὲ ταῦτα εἶναι ἄρνησις τοῦ Ἑαυτοῦ Μου καὶ τοῦ σκοποῦ τῆς Ἀποστολῆς Μου, ἥτις εἶναι καθαρῶς Πνευματική.

Ἐὰν θέλετε νὰ ἐπαναληφθῶσιν, οὐδὲν ἐκ τούτων θὰ προσεκομίζατε, ὅπως οὐδεμίαν ὠφέλειαν θὰ προσεπορίζεσθε ἐξ αὐτῶν, ὡς προερχομένην **ἐκ τοῦ κατωτέρου στοιχειακοῦ κόσμου, ἐξυπηρετοῦντος δι’ αὐτῶν τὸν σκοπὸν τοῦ ὑλικοῦ καὶ χονδροειδοῦς περιβλήματος τοῦ ἔργου μου.**

17/1/1933